

do postupové skupiny IV. Pouhá skutečnost, že st-l konal podle tohoto potvrzení službu »řadovou« jako učitel z nauky o zbraních a střelbě na řečené škole, nevtskla mu ještě charakter důstojníka IV. postupové skupiny ve smyslu zák. č. 195/20.

Nebyl-li však st-l nikdy během služby zařaděn do postupové skupiny IV., nemůže ani z ustanovení § 5 odst. 2 zák. č. 195/20 a §§ 34 a 42 vl. nař. č. 10/24 nic pro sebe vyvozovati, ježto i ustanovení tato podle svého znění a smyslu vyžadují, že dotyčný důstojník byl zařaděn do určité postupové skupiny, st-l však do postupové skupiny IV., jak shora již bylo dovedeno, nikdy zařaděn nebyl.

Marně dovolává se st-l také výnosu žal. úřadu z 9. září 1926, ježto výnos tento má podle svého nadpisu a obsahu jen povahu vysvětlivek žal. úřadu na podřízená služební místa vojenská a je tedy interním pokynem, nikoliv však právní normou, z níž by st-l s úspěchem mohl vyvozovati nějaký právní nárok na výhody tam dotčené. Konečně nemohou na věci nic měniti ani ohledy ekvity po případě účelnosti, jichž se st-l při veř. ústním líčení dovolával, poněvadž pro posouzení věci nss-em může rozhodovati jen zákonitost nař. rozhodnutí, a stížnosti se podle toho, co uvedeno shora, nepodařilo prokázati, že by nař. rozhodnutí porušovalo zákon v neprospěch st-lův.

Č. 9906.

K n i h o v n y o b e c n í: * Odměnu knihovníkovi obecní knihovny podle § 9 zák. č. 430/19 hradí obec, a to vedle příspěvku na zřízení a udržování veř. knihovny podle § 5 cit. zák.

(Nález ze dne 18. května 1932 č. 7023.)

V ě c: Městská obec Ch. proti zemskému úřadu v Praze (min. r. Dr. Václ. Paleček) o odměnu knihovníku české veřejné knihovny.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím bylo vysloveno, že město Ch. jest povinno zaplatiti odměnu knihovníkovi české menšinové obecní knihovny za rok 1928, a to vedle ročního příspěvku odváděného této knihovně v tomto roce podle § 5 zák. č. 430/19. V důvodech tohoto rozhodnutí se mezi jiným praví: »V § 5 cit. zák. jest normována povinnost obce hraditi náklad na zřízení a udržování veř. obecné knihovny. Jde tu o náklad věcný. Kromě toho však zákon má zvláštní ustanovení, a to v § 9 o odměně knihovníkově, kterou nelze pokládati za náklad na zřízení a udržování veřejné knihovny. Jde tu o náklad osobní. Náklad ten i onen hradí politická obec. Podle čl. 48 odst. 1 vl. nař. č. 607/19 nemůže býti odměna knihovníkovi odepřena, přesahuje-li pravidelná jeho činnost v knihovně 3 týdenní hodiny aspoň po 30 týdnů ročně. Tato podmínka jest v daném případě splněna, ježto podle zprávy státního instruktora knihovnického byla česká menšinová knihovna v Ch. v roce 1928 ote-

vřena po 40 týdnů, půjčila 2034 svazků, zkatologisovala 30 nových knih a zařadila 459 knih získaných připojením jiné knihovny, takže pracovní výkon knihovníkův lze odhadnouti na 150 hodin.«

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss toto:

Předmětem stížnosti jest pouze otázka, zda obec Ch. jest povinna vedle ročního příspěvku poskytovaného české menšinové knihovně podle § 5 zák. poskytovat ještě odměnu knihovníkovi této knihovny. Žal. úřad opírá svůj příkaz o § 9 zák. č. 430/19 a tvrdí, že ustanovení o odměně knihovníkovi obsažené v tomto paragrafu jest zvláštním ustanovením o nákladu osobním, který nelze pokládati za náklad na zařízení a udržování knihovny podle § 5 cit. zák. Obojí náklad hradí podle názoru úřadu politická obec.

Stížnost pak nepopírá, že knihovník menšinové knihovny byl řádně ustanoven a že město je povinno v důsledku vykázaného pracovního výkonu ho honorovati, vytýká však nař. rozhodnutí, že nemá ani v § 5 zák. ani v čl. 26 a 48 prov. nař. č. 607/19 opory potud, že žádná z těchto norem nečiní rozdílu mezi nákladem věcným a osobním; z toho pak dovozuje stížnost, že obec dostála své povinnosti vůči české knihovně, jestliže jí odvádí roční příspěvek 70 h za hlavu podle § 5 cit. zák. (resp. čl. 26 prov. nař.), ve kterémžto příspěvku jest zahrnuta již i odměna knihovníkovi.

Těmto vývodům stížnosti nemohl nss přisvědčiti.

§ 5 zák. č. 430/19 stanoví, že náklad na zařízení a udržování veřejné knihovny hradí politická obec jako řádné vydání obecní. Při tom zákon určil již v zásadě minimum podle počtu obyvatel, jímž se řídí tato částka, která pak byla blíže stanovena v čl. 26 vl. nař. č. 607/19, podle něhož [lit. c)] obce mající 10.001—100.000 obyvatel, rozpočítají aspoň 70 h na hlavu. Dovozuje-li pak stížnost, že při nedostatku zvláštního ustanovení o osobním nákladu jest pod pojmem »udržování« nějakého zařízení zahrnuta i odměna osob zařízení to vedoucích neb v něm zaměstnaných, dlužno zjistiti, zda tu skutečně takového zvláštního ustanovení není.

Žal. úřadem dovolávaný § 9 cit. zák. stanoví, že agendou knihovny pověřuje se zvláštní knihovník, jemuž má býti v obcích, jež mají více než 10.000 obyvatel, vyměřen plat tak, aby se mohl věnovati cele jen tomuto povolání, v ostatních obcích odměna. V tomto paragrafu — který stížnost ve svých vývodech úplně pomíjí — jest bezesporné ustanovení o osobním nákladu, jež jest tím více pak zdůrazněno čl. 48 prov. nař. Zbývalo by pak jen posouditi, zda i tento osobní náklad má hraditi politická obec, a to vedle příspěvku podle § 5 zák., resp. čl. 26 prov. nař.

Tendencí zákona, jak je vyjádřena hlavně v § 1 zák., a jak plyne i z důvodové zprávy k cit. zák., bylo opatřiti četbu vzdělávací, naučnou, zábavnou, která má skutečně vnitřní hodnotu. Tedy opatřování a udržování knih jest tu v prvé řadě úkolem knihovny, což jest zřejmo i z toho, že zákonu šlo právě o obce venkovské — města již většinou veřej. knihovny měla — a v těchto nejednalo se vlastně o budovu neb začasto

ani o místnosti, nýbrž jen o knihy a pouhou skříň. Z toho plyne však, že v § 5 nemíní zákonodárce zahrnouti i náklad osobní ve smyslu § 9 zák. Tento názor nalézá ostatně oporu i v čl. 27 nař. č. 607/19, jehož slova »jest z celkového rozpočtu knihovního přiděliti na četbu jazyka národnostní menšiny . . .« jasně ukazují k tomu, že ona minimální částka ve smyslu § 5 zák. a čl. 26 prov. nař. jest určena právě a v první řadě na četbu, t. j. knihy.

Mylnost názoru stížnosti, že v příspěvku podle § 5 jest zahrnut i osobní náklad knihovníkův, vysvětluje i z tohoto příkladu: Když by v obci o 10.001 obyvateli podle čl. 26 lit. c) byla do rozpočtu vložena na veř. knihovnu minimální částka 7.000⁷⁰ Kč (t. j. 70 h na hlavu), pak by — vzhledem k tomu, že v takové obci má knihovník podle § 9 zák. míti takový plat, aby se mohl cele věnovati svému povolání, při této nepatrné částce buď znemožněna byla intence zákona s hlediska opatření četby, nebo by se nemohl prováděti § 9 zák.

Není tedy náklad na plat, resp. odměnu knihovníka, zahrnut v příspěvku podle § 5 cit. zák.

Poněvadž pak zákon jiného povinníka nežli obec nezná, jest zřejmo, že i tento osobní náklad nese obec politická. Tomu svědčí i § 8 lit. a) zák., podle něhož knihovní rada, která jinak vede finanční správu knihovny a rozhoduje o nákupu knih [§ 8 lit. b) a c)], má se pouze postarati o to, aby vydržovatel knihovny poukázal knihovníkovi odměnu nebo plat podle § 9. Vydržovatelem knihovny jest pak v daném případě ve smyslu zákona obec. Není-li však na jedné straně tato odměna zahrnuta v příspěvku podle § 5 zák. a je-li na druhé straně obec jako vydržovatel knihovny povinna ji knihovníkovi poukázati, pak jest zřejmo, že poukazuje ji vedle minimální příspěvkové částky odevzdávané české menšinové knihovně ve smyslu čl. 26 lit. c) prov. nař.

Č. 9907.

Z á v o d n í v ý b o r y: Proti udělení souhlasu rozhodčí komisi k propuštění člena závodního výboru z práce není přípustna stížnost tohoto zaměstnance na nss.

(Nález ze dne 18. května 1932 č. 7533.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. A CCCXXXV/28.

V ě c: Pavel V. v P. proti rozhodčí komisi podle zákona o závodních výborech v Praze (za zúč. firmu Fr. S. v P. adv. Dr. Ludv. Dukát z Prahy) o souhlas k propuštění člena závodního výboru.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Nař. nálezem udělila rozhodčí komise podle zákona o závod. výborech v Praze firmě František S., továrna uzeného zboží v Praze, souhlas podle § 22 zák. o závod. výborech k tomu, aby dala